

Kniha Daniel – číslo sedemdesiatpäť

Prorocké paralely: od Izaiášovho posolstva k zjaveniam posledných dní

Jeff Pippenger

2024-02-08

Keď Izaiáš predkladá posolstvo, ktoré predstavuje šesťdesiatpäť rokov (kapitola siedma, verš ôsmy), bezbožnému vodcovi Jeruzalema, robí tak pri „Fullerovom poli“ a pri „konci vodovodu horného rybníka“, v roku 742 pred Kr. Rok 742 pred Kr. predstavuje rok 1863, lebo Ježiš vždy znázorňuje koniec začiatkom. Vzburu roku 1863 zasa predstavuje nedeľný zákon v Spojených štátoch, lebo Ježiš vždy znázorňuje koniec nejakej veci začiatkom tej veci. Rok 1863 bol začiatkom zákonne registrovanej laodicejskej adventistickej cirkvi a táto cirkev zostáva spustošená pri „veľkom zemetrasení“ nedeľného zákona. Ako by mohla korporácia, ktorá je právne spravovaná štátom (nie naopak, aby Cirkev ovládala štát), naďalej zachovávať sobotu siedmeho dňa v čase, keď tá istá vláda právne zakazuje bohoslužbu v siedmy deň?

Na začiatku i na konci Kristovej služby očistil chrám. Pri prvom očistení chrámu Kristus označil, že vodcovia urobili z „domu jeho Otca“ peleš lotrov, no pri poslednom očistení chrámu vyhlásil, že „ich dom“ im zostáva pustý. Staroveký Izrael znázorňuje novodobý Izrael. Na počiatku adventizmu vybudoval a očistil mileritský chrám, no pri záverečnom očistení, očistení stoštyridsiatich štyroch tisícov, je laodicejský adventizmus vyplutý z jeho úst a „ich dom“ potom zostáva pustý.

Izaiáš sa nachádza pri poli valchára, keď sa stavia zoči-voči kráľovi Achazovi. Pole valchára predstavuje očistenie vykonané Poslom zmluvy, ktorý náhle prichádza do svojho chrámu a očisťuje synov Léviho ako „mydlo valchárov“. Toto očistenie bolo vykonané na počiatku adventizmu a je vykonávané znovu na konci.

Hľa, posielam svojho posla, a pripraví cestu predomnou; a Pán, ktorého hľadáte, náhle príde do svojho chrámu, totiž posol zmluvy, v ktorom máte zaľúbenie; hľa, príde, hovorí Hospodin zástupov. Ale kto znesie deň jeho príchodu? a kto obstojí, keď sa zjaví? Lebo je ako oheň taviča a ako mydlo bieličov. A bude sedieť ako tavič a čistiť striebra; a očistí synov Léviho a prečistí ich ako zlato a striebro, aby obetovali Hospodinovi obetu v spravodlivosti. Potom bude obeť Júdu a Jeruzalema príjemná Hospodinovi ako za dávnych dní a ako v predošliých rokoch. Malachiáš 3:1–4.

Izaiáš sa stretáva s Achazom so znamením svojho syna, ktorého meno symbolizuje, že v posledných dňoch „ostatok sa navráti“. Ostatok sú tí, ktorí sa „navracajú“. Izaiáš sa stretáva s bezbožným kráľom Achazom v dejinách očisťovania chrámu, ktoré sa začalo v dejinách milleritov v roku 1844 a bolo ukončené neposlušnosťou v roku 1863. V posledných dňoch je očisťovanie dejinami zapečatovania sto štyridsaťštyri tisíc. Keby boli milleriti nasledovali otvárajúcu sa Božiu prozreteľnosť, ktorá nasledovala po roku 1844, boli by dielo dokončili.

„Keby boli adventisti po veľkom sklamaní v roku 1844 pevne zotrvali vo svojej viere a jednotne nasledovali ďalej v otvárajúcej sa Božej prozreteľnosti, prijali posolstvo tretieho anjela a v moci Ducha Svätého ho ohlasovali svetu, boli by uzreli Božiu spásu, Pán by bol mocne pôsobil spolu s ich úsilím, dielo by bolo dokončené a Kristus by už bol prišiel, aby prijal svoj ľud k jeho odmene. No v období pochybností a neistoty, ktoré nasledovalo po sklamaní, mnohí z adventných veriacich sa vzdali svojej viery.... Tak bolo dielo zdržiavané a svet bol ponechaný v temnote. Keby sa bolo celé adventistické telo zjednotilo na Božích prikázaniach a viere Ježišovej, aké nesmierne odlišné by boli naše dejiny!“ Evanjelizácia, 695.

To, že „jednotne nepokračovali v nasledovaní otvárajúcej sa Božej prozreteľnosti“, ich do roku 1856 priviedlo do laodicejského stavu a následná vzburá roku 1863 označila začiatok putovania po púšti, ktoré bolo predobrazené starovekým Izraelom, keď neobstál vo svojej desiatej a poslednej skúške a bol potom odsúdený zomrieť na púšti počas nasledujúcich štyridsiatich rokov.

Izaiášov syn poskytuje zaslúbenie, že pri záverečnom očistení chrámu v posledných dňoch „ostatok sa navráti“. Ich „návrat“ znázorňuje Jeremiáš, ktorému bolo zaslúbené, že ak sa „navráti“, stane sa Božím strážcom. Tých stoštyridsaťštyritisíc sú tí, ktorí sa navrátili zo sklamania.

Tí, ktorí tvoria stoštyridsaťštyri tisíc, zakúsili sklamanie a očakávali svojho Pána. V dejinách Millerovho hnutia boli predobrazení múdrymi pannami a v oboch, v počiatkových i záverečných dejinách, sa počas vyliatia Ducha Svätého v čase polnočného volania spájajú dve palice v jeden národ.

Bezbožný kráľ Achaz predstavuje vodcovstvo Júdu, ktoré síce počulo posolstvo, no odmieta posolstvo predložené Izaiášom, a tým „sa potknú a padnú a budú rozbití a polapení do osídla a zajatí“. Sú to tí, ktorí „sa dopytujú duchov zomrelých a veštcov, ktorí šepocú a mrmlú“, čo predstavuje skúsenosť špiritizmu, ktorej podliehajú, keď prijímajú mocný klam z 2. Tesaloničanom. Achazovo odmietnutie Izaiášovho posolstva v roku 742 pred Kr. sa zhoduje s rokom 1863, keď bolo odmietnuté Millerovo posolstvo. Izaiáš je predobrazom Millera a posolstvo Izaiáša i Millera bolo založené na „sedemnásobku“, ktorý má svoj oporný bod v ôsmom verši siedmej kapitoly Izaiáša. Millerov syn (Izaiášov syn) predstavuje hnutie Eliáša, ktoré prichádza v posledných dňoch.

Výrok proti Achazovi pre jeho odmietnutie zahŕňal predpoveď, že bude podrobený kráľom severu, ktorý je v posledných dňoch trojnásobným zväzkom Novodobého Ríma, ovládaným pápežstvom.

A Hospodin mi znovu hovoril a riekol: Pretože tento ľud zavrhuje vody Šiloachu, ktoré tečú ticho, a teší sa z Recína a syna Remaljáša, preto hľa, Pán privedie na nich vody rieky, mocné a veľké, totiž asýrskeho kráľa a všetku jeho slávu; a vystúpi ponad všetky svoje korytá a preleje sa cez všetky svoje brehy. A vtrhne do Judska; zaplaví a prejde, dosiahne až po hrdlo; a rozpätie jeho krídel naplní šírku tvojej krajiny, ó Immanuel. Izaiáš 8:5–8.

Izaiáš sa stretol s bezbožným kráľom Achazom na konci vodovodu horného rybníka, a hoci medzi biblickými historikmi a archeológmi panuje neistota, či horný rybník bol tým istým rybníkom ako rybník Siloam v čase Krista, kontext Izaiášovho proroctva odstraňuje všetku pochybnosť, lebo Izaiáš uvádza, že severný kráľ mal prísť proti Achazovi, pretože zavrhol vody Šiloacha, ktoré tečú

potichu. „Šiloach“ je starozákonný názov pre „Siloam“ v Novom zákone.

Pri rybníku Siloam Ježiš uzdravil slepého muža a bezbožný kráľ Achaz predstavuje slepé laodicejské vodcovstvo, tak v roku 1863, ako aj pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, ktoré odmieta byť uzdravené. „Shiloah“ aj „Siloam“ oboje znamenajú „poslaný“ a posolstvo bolo poslané od Otca k Synovi, ktorý ho potom odovzdal Gabrielovi a svätým anjelom, aby ho sprostredkovali Izaiášovi, ktorý priniesol posolstvo „poslané“ z neba slepému laodicejskému vodcovi.

Prívod od horného rybníka, kde Izaiáš predniesol posolstvo, predstavuje miesto, kadiaľ je dážd' Ducha Svätého privádzaný k Božiemu ľudu, ako to znázorňujú aj zlaté rúry vo videní Zachariáša alebo rebrik z Jákobovho sna.

„To, čo Boh pre nás pripravil, je znázornené v Zachariášovi, v kapitolách 3 a 4 a v 4,12–14: ‚A odpovedal som opäť a riekol som mu: Čo sú tie dve olivové ratolesti, ktoré cez dve zlaté rúry vylievajú zo seba zlatý olej? A on mi odpovedal a riekol: Či nevieš, čo sú to? A ja som povedal: Nie, môj pane. Vtedy riekol: To sú tí dvaja pomazaní, ktorí stoja pri Pánovi celej zeme.‘“

„Pán je plný zdrojov. Nemá nijaký nedostatok prostriedkov. Temné tieň sa zhromažďujú okolo nás pre náš nedostatok viery, našu pozemskosť, naše lacné reči, našu neveru, prejavujúcu sa v našom rozhovore. Kristus nie je zjavený v slove ani v charaktere ako Ten nanajvyšší ľúbeznejší a najvznešenejší medzi desaťtisícami. Keď sa duša uspokojuje s tým, že sa pozdvihuje k márnosti, Duch Pánov môže pre ňu urobiť len málo. Naš krátkozraký zrak vidí tieň, ale nedokáže uvidieť slávu za ním. Anjeli zadržiavajú štyri vetry, znázornené ako rozhnevaný kôň usilujúci sa vytrhnúť a hnať sa ponad tvár celej zeme, nesúc na svojej ceste skazu a smrť.“

„Či budeme spať na samom prahu večného sveta? Či budeme otupení, chladní a mŕtvi? Ó, keby sme v našich zboroch mali Ducha a dych Boží vdýchnutý do Jeho ľudu, aby sa postavili na svoje nohy a žili. Potrebujeme vidieť, že cesta je úzka a brána tesná. Ale keď prechádzame tesnou bránou, jej šírka je bez hraníc.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 216, 217.

„Zlatý olej“ sú posolstvá Božieho Ducha, ktoré zostupujú z horného rezervoára cez potrubie, ktorým sú dve zlaté rúry, ktoré sú dvoma svedkami Biblie a Ducha prorocstva, alebo Starého a Nového zákona, alebo zákona a prorokov, alebo Mojžiša a Eliáša.

„Pomazaní, ktorí stoja pri Pánovi celej zeme, majú postavenie, ktoré bolo kedysi dané satanovi ako zatieniajúcemu cherubovi. Prostredníctvom svätých bytostí obklopujúcich jeho trón udržiava Pán neustále spojenie s obyvateľmi zeme. Zlatý olej predstavuje milosť, ktorou Boh neustále zásobuje lampy veriacich, aby nepublikovali a nezhasli. Keby sa tento svätý olej nevylieval z neba v posolstvách Božieho Ducha, nástroje zla by mali nad ľudmi úplnú moc.“

„Boh je zneuctený, keď neprijímame posolstvá, ktoré nám posiela. Takto odmietame zlatý olej, ktorý by vylieval do našich duší, aby bol odovzdávaný tým, čo sú v temnote. Keď zaznie volanie: ‚Hľa, ženích prichádza; vyjdite mu v ústrety,‘ tí, ktorí neprijali svätý olej, ktorí neprechovávali milosť Kristovu vo svojich srdciach, zistia podobne ako bláznivé panny, že nie

sú pripravení stretnúť svojho Pána. Nemajú sami v sebe moc získať olej a ich životy stroskotajú. Ale ak prosíme o Božieho Svätého Ducha, ak sa prihovárime, ako sa prihovárал Mojžiš: „Ukáž mi svoju slávu,“ láska Božia bude rozliata v našich srdciach. Skrze zlaté rúrky bude nám sprostredkovaný zlatý olej. „Nie mocou ani silou, ale mojím Duchom, vraví Hospodin zástupcov.“ Prijímaním jasných lúčov Slnka spravodlivosti žiaria Božie deti ako svetlá vo svete.“ Review and Herald, July 20, 1897.

Posolstvo, ktoré Achaz odmietal, bolo posolstvom Polnočného volania, ktoré by vyvrcholilo druhým príchodom Krista, keby vedenie Laodicey prijalo posolstvo pre Laodiceu, ktoré im bolo „poslané“ v roku 1856. Toto posolstvo by potom zosilnelo do mocného volania a Boží ľud by dokončil dielo a bol by v pokoji. Namiesto toho sa vrátili k vývratku, z ktorého boli vyslobodení.

Izaiáš a Achaz sú predstavení ako tí, ktorí sa nachádzajú v procese očisťovania na valchárskom poli, ktoré uskutočňuje Posol zmluvy v tretej kapitole Malachiáša. Sú symbolicky umiestnení tam, kde sa vo videní Zachariáša vylieva „olej“ (posolstvo), a v posledných dňoch je Izaiášovo posolstvo Achazovi posolstvom islamu tretieho Beda; je to posolstvo skrytých dejín siedmich hromov; je to posolstvo, že ôsmy je zo siedmich; je to posolstvo vinice; je to posolstvo „Pravdy“, čo všetko sú prvky Zjavenia Ježiša Krista, ktoré v posledných dňoch prináša očistenie znázornené valchárskym poľom.

Bolo a je to aj posolstvo „sedem časov“, ktoré sa mení zo základného kameňa Millera na uholný kameň, lebo bolo prvou pravdou, a preto musí byť aj poslednou pravdou. Rok 1863 označil završenie procesu očisťovania, ktorý sa začal príchodom tretieho anjela 22. októbra 1844 a napokon dospel k svetlu „sedem časov“ v roku 1856. V roku 1844 svetlo dvetisícristo rokov označilo začiatok, ktorý viedol ku koncu označenému dvetisícpäťsto dvadsiatimi rokmi. Laodicejská slepota však na začiatku i na konci odmieta vidieť vzťah týchto dvoch videní. Rok 1863 predstavuje završenie procesu očisťovania, ku ktorému vždy dochádza, keď je nejaké posolstvo odpečatené, a posolstvo tretieho anjela bolo odpečatené 22. októbra 1844.

Svetlo tretieho anjela, ktoré bolo odpečatené v roku 1844, nebolo jedinečným svetlom; bolo tým, čo sestra Whiteová označuje ako „postupujúce svetlo tretieho anjela“. Postupujúce svetlo tretieho anjela sa začalo v roku 1844 a pokračuje v postupe až do uzavretia doby milosti; avšak keď prvýkrát prišlo a keď napokon skončí, existuje osobitné skúšobné obdobie tretieho anjela. Tieto skúšobné obdobia, na začiatku i na konci, zároveň predstavujú skúšobný proces, ktorý Daniel označuje ako „rozmnoženie poznania“, a to je tiež postupujúce svetlo tretieho anjela.

Proces skúšky na svojom začiatku sa začal v roku 1844 a postupujúce svetlo rástlo v poznaní, až kým nedospelo k svojmu záveru v roku 1856. Počiatkové svetlo a záverečné svetlo obdobia skúšky sú dve videnia z ôsmej kapitoly Daniela, verše trinásť a štrnásť, ktoré predstavujú základ a ústredný pilier adventizmu.

Skúšobné obdobie prvého anjela sa začalo 11. augusta 1840 a skončilo pri prvom sklamaní 19. apríla 1844. Potom sa začalo skúšobné obdobie druhého anjela a trvalo až do 22. októbra 1844. V tom bode prišiel tretí anjel a skúšobné obdobie tretieho anjela pokračovalo dovtedy, kým laodicejský adventizmus v roku 1863 neodmietol svetlo tretieho anjela.

Skúšobné obdobie tretieho anjela pre milleritský adventizmus malo svoj začiatok a svoj koniec a začiatok i koniec musia predstavovať tú istú vec, lebo Ježiš vždy znázorňuje koniec nejakej veci jej začiatkom. Otvorením postupujúceho svetla tretieho anjela bolo svetlo zjavenia (videnie „mareh“) zo štrnásteho verša ôsmej kapitoly Daniela. Zakončením postupujúceho svetla tretieho anjela bolo svetlo pošliapania svätyne a vojska (videnie „chazon“) z trinásteho verša. Obe videnia sú prorocky navzájom prepojené.

Potom dáš zatrúbiť na jubilejnú trúbu desiateho dňa siedmeho mesiaca; v deň zmierenia dáte zatrúbiť na trúbu po celej svojej krajine. Levitikus 25,9.

Pol'nica, ktorá mala zaznieť v Deň zmierenia, teda 22. októbra 1844, bola jubilejnou pol'nicou, ktorá predstavuje posvätný cyklus siedmich rokov, čo sa rovná dvetisícpäťstodvadsiatim dňom. Pán zamýšľal viesť staroveký Izrael priamo do Zasľúbenej krajiny, no ich vzburá tomu zabránila. Pán zamýšľal viesť novodobý Izrael priamo do Zasľúbenej krajiny, no vzburá tomu zabránila. Keby bol novodobý Izrael poslúchol postupujúce svetlo tretieho anjela, boli by varovali svet a Pán by sa bol vrátil pred viac ako sto rokmi.

Aby sa to mohlo stať, Pán by bol musel vykonať premenu medzi mileritmi, a táto premena je v Písmach označená ako tajomstvo Božie. Keby adventizmus nasledoval postupujúce svetlo tretieho anjela, potom by trúba jubilea znela nepretržite až do konca, lebo práve v dňoch, keď znie siedma trúba, sa dovŕšuje tajomstvo Božie. V desiatej kapitole Zjavenia začala táto trúba, ktorá je trúbou jubilea a zároveň trúbou tretieho beda, znieť 22. októbra 1844.

A anjel, ktorého som videl stáť na mori a na zemi, pozdvihol svoju ruku k nebu a prisahal na Toho, ktorý žije na veky vekov, ktorý stvoril nebo a to, čo je v ňom, i zem a to, čo je na nej, i more a to, čo je v ňom, že času už viac nebude; ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď začne trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval svojim sluhom, prorokom. Zjavenie 10:5–7.

Skúšobný očisťujúci proces, ktorý sa začal 22. októbra 1844 a ktorý bol postupujúcim svetlom tretieho anjela, sa začal svetlom Daniela 8,14 a skončil sa svetlom Daniela 8,13. Začal sa odpoveďou verša 14 a skončil sa otázkou verša 13.

Tých devätnásť rokov bolo predobrazených príchodom Izaiášovho varovného posolstva k Acházovi, kráľovi doslovného Júdu, počas občianskej vojny medzi severom a juhom. Tých devätnásť rokov sa skončilo tým, že kráľ severu odviezol Izrael do otroctva. Tých devätnásť rokov predobrazovalo príchod tretieho anjela v roku 1844 až po vzburu roku 1863. Postupujúce svetlo tretieho anjela bolo znázornené Izaiášovým posolstvom.

Odmietnutie tohto napredujúceho svetla priviedlo Milleritské hnutie ku koncu a v tomto období skúšky sa filadelfské Milleritské hnutie premenilo na laodicejskú cirkev. Devätnásť rokov, ktoré sa začali v roku 742 pred Kr., a devätnásť rokov, ktoré sa začali v roku 1844, obe predstavujú proces skúšania a očisťovania v posledných dňoch, teda záverečné obdobie skúšky napredujúceho svetla tretieho anjela.

V tomto záverečnom procese skúšky bude tajomstvo Božie dokonané. Stoštyridsaťštyritisíc sú tí, ktorí čakajú, vracajú sa a sú zapečatení.

Zaviň svedectvo, zapečať zákon medzi mojimi učeníkmi. A ja budem očakávať na Hospodina, ktorý skrýva svoju tvár pred domom Jakobovým, a budem dúfať v neho. Hľa, ja i deti, ktoré mi dal Hospodin, sme na znamenia a na divy v Izraeli od Hospodina zástupov, ktorý prebýva na vrchu Sion. Izaiáš 8:16–18

Záverečné skúšobné obdobie napredujúceho svetla tretieho anjela v posledných dňoch sa začalo tam, kde sa začalo začiatkové skúšobné obdobie. Začalo sa vtedy, keď Ježiš pozdvihol svoju ruku k nebu a vyhlásil, „že času už viac nebude.“ Toto vyhlásenie zaznelo 22. októbra 1844, keď siedma trúba oznámila jubileum na konci posvätného cyklu siedmich. Cyklus siedmich rokov, zopakovaný sedemkrát, bol doslova štyridsaťdeväť rokov alebo dvetisícpäťstodvadsať dní.

Rok 1989 označuje „čas konca“ v hnutí sto štyridsaťštyritisíc a rok 1989 označuje aj dovŕšenie sto dvadsiatich šiestich rokov, ktoré sa začali pri vzbure roku 1863. Hnutie sto štyridsaťštyritisíc sa začalo v „čase konca“ so symbolom „siedmich časov“, lebo sto dvadsaťšesť je desatinou z tisíc dvestošesťdesiatich, čo je zasa polovica z dvetisíc päťsto dvadsiatich.

Ježiš vždy predstavuje koniec jednej veci začiatkom inej veci a začiatok hnutia stoštyridsiatich štyroch tisíc bol označený symbolom „sedemnásobných časov“, práve tak, ako je to aj na konci tohto hnutia. Dni hlasu siedmeho anjela, keď sa tajomstvo Božie dokonáva, sa začali na konci „troch a pol“ dňa zo zjavenia v jedenástej kapitole. Siedma trúba, ktorá je zároveň tretím Beda, zaznela svojím druhým tónom 7. októbra 2023 a tajomstvo Božie sa teraz dokonáva, tak ako „to oznámil svojim služobníkom prorokom“. Koniec hnutia je označený symbolom „sedemnásobných časov“, tak ako ním bol označený aj začiatok toho istého hnutia.

V čase konca, v roku 1798, sa skončilo „sedem časov“ Božieho rozhorčenia proti severnému kráľovstvu a na konci hnutia milleritov odmietnutie právd spojených so „siedmimi časmi“ označilo vzburu roku 1863. Ježiš vždy znázorňuje koniec jednej veci začiatkom inej veci a hnutie prvého anjela (milleriti) znázorňuje hnutie tretieho anjela (sto štyridsaťštyri tisíc). Obe hnutia sa začínajú „siedmimi časmi“ a „siedmimi časmi“ sa aj končia. To si nemožno vymyslieť.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Tí, ktorí zastávajú zodpovedné postavenia, sa nesmú obrátiť k sebeckým, rozmařilým zásadám sveta, lebo si to nemôžu dovoliť; a keby si to aj mohli dovoliť, zásady podobné Kristovým by im to nedovolili. Je potrebné poskytovať mnohoraké vyučovanie. ‚Koho bude učiť poznaniu? a komu dá porozumieť učeniu? Tých, čo sú odstavení od mlieka a odňatí od prsníkov. Lebo prikázanie musí byť na prikázanie, prikázanie na prikázanie; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu.‘ Tak má byť slovo Pánovo trpezlivo predkladané deťom a udržiavané pred nimi rodičmi, ktorí veria Božiemu slovu. ‚Lebo bude hovoriť tomuto ľudu zajakavými perami a cudzím jazykom. Tým, ktorým povedal: Toto je odpočinok, dajte ustatému odpočinúť, a toto je občerstvenie; ale nechceli počuť. A tak im bolo slovo Pánovo: prikázanie na prikázanie, prikázanie na prikázanie; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu; aby šli a padli nazad a boli dolámaní a ulovení do osídla i pochytení.‘

Prečo? — pretože nedbali na slovo Pánovo, ktoré k nim prichádzalo.“

„To znamená tých, ktorí neprijali poučenie, ale lipli na svojej vlastnej múdrosti a rozhodli sa konať sami podľa svojich vlastných predstáv. Pán im dáva skúšku, aby buď zaujali svoje miesto a nasledovali Jeho radu, alebo odmietli a konali podľa svojich vlastných predstáv; a potom ich Pán ponechá istému následku. Vo všetkých našich cestách, vo všetkej našej službe Bohu, k nám hovorí: ‚Daj mi svoje srdce.‘ Boh túži po poddajnom, vnímavom duchu. To, čo dáva modlitbe jej vznešenosť, je skutočnosť, že vychádza z milujúceho, poslušného srdca.

„Boh vyžaduje od svojho ľudu určité veci; ak hovoria: Neodovzdám svoje srdce, aby som konal túto vec, Pán ich nechá pokračovať v ich domnelom múdrom úsudku bez nebeskej múdrosti, až kým sa nenaplní toto Písmo [Izaiáš 28:13]. Nemáte hovoriť: Budem nasledovať Pánovo vedenie až po určitý bod, ktorý je v súlade s mojím úsudkom, a potom sa pevne pridržať vlastných predstáv, odmietajúc dať sa pretvoriť podľa Pánovej podoby. Nech je položená otázka: Je toto vôľa Pánova? nie: Je toto názor alebo úsudok —?“ Testimonies to Ministers, 419.